

[Inge Krogh.]

strering af de beboere, der var derude, og at man så skulle standse for tilgangen. Det har ikke været muligt at få foretaget en registrering af beboerne derude.

Vi er også meget glade for, at det klart bliver sagt af forsvarsministeren, at der ikke er tale om et socialt eksperiment. Det kan der ikke være. Havde det været et eksperiment, så ville vi have et vældigt materiale nu. Spørgsmålet er: hvem er det, der bor derude? Hvor kommer de fra? Hvilke sociale lag kommer de fra? Hvorfor flytter de derud? Hvad bestiller de, mens de er der? Har de arbejde? Arbejder de udenfor? Har de aktiviteter derinde? Er de stofmisbrugere? Hvad bliver der af dem, når de rejser derfra? Går de ind i samfundet? Tilpasser de sig dér? Kommer de på hospitalet, eller dør de? Vi ved det ikke.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at man tager måske briller på, når man er derude. Jeg har været der adskillige gange — jeg vil regne med, at jeg har været der ca. 15-16 gange, jeg har ikke noget tal på det — og jeg vil fortælle nogle ganske enkelte træk, jeg har oplevet derude. Alt, hvad jeg siger her, har jeg oplevet, og jeg har haft meget vanskeligt ved at finde de positive sider ved det.

Det, der gør, at vi gerne vil have Christiania nedlagt, er de forfærdelige boligmæssige forhold, man lever under derude, bl. a. brandfaren. Man kan se, at der har været to store brande derude: på første sal i et af de store huse og i et af de mindre huse, der ligger lige ved siden af Algar, hvor der bor en del børn. Jeg har truffet unge derude, der har sagt, at de har været meget ængstelige for at bo der, specielt i de huse, hvor der er to etager. Stearinlys bruges der jo i meget stor mængde derude.

Det er svært at leve derude og holde sig ren. Jeg har bl. a. talt med nogle beboere i et af husene; de kommer fra et kirkesamfund og er flyttet derud for at forsøge at hjælpe, og som man sagde: vi skal gå ti minutter for at få vand og ti minutter tilbage, så det er svært at opretholde en hygiejnisk standard.

Der er en bygning, som kaldes Badstuen. Der er meget sjældent ruder i vinduerne, det er kun nogle ganske få, og jeg har aldrig set,

at installationerne har været i orden. I den store, egentlige kasernebygning Fredens Ark, som også blev omtalt af hr. Højland, er der næsten konstant oversvømmelse. Forleden dag jeg var derude og kom ind i et af de små træhuse, var der oversvømmelse i et af køkkenerne; hele gulvet stod under vand, og der var ingen af hanerne, der løb. Jeg råbte på en af beboerne, og han sagde: „Luk så for hanen.“ Jeg svarede: „Det var en god idé, men den er altså lukket.“ Han kiggede lidt på det, og så gik han derfra uden at foretage sig noget eller få nogen andre til at undersøge, hvorfor der var denne oversvømmelse.

Boligforholdene er elendige. Jeg har været nede i en bunker. Jeg gik derned sammen med en ung mand, og jeg vil indrømme, det var den eneste gang, jeg egentlig har været bange i Christiania. Det var bælgmørkt dernede. Så tændte han et stearinlys, og man kunne se, der var to soveposer og ellers intet. Jeg har tit haft samvittighedsnag over, hvordan vore åndssvage bor her i vores samfund, men jeg må sige, at det i mange tilfælde er betydelig værre i Christiania. Mange af bygningerne har lidt overlast. Jeg er i nogen tid kommet i Løvehuset. De første gange, jeg var der, var der et smukt gelænder og pæne værelser i lejlighederne. Nu er der næsten ikke noget af gelænderet tilbage, det er sandsynligvis brugt til brændsel, og der er lavet huller i væggene.

Der har været talt om, at der skulle betales moms, og det er vistnok ikke lykkedes. Den 1. maj var jeg derude, og jeg var inde i en af ølstjerne — det lykkedes mig virkelig at få en dansk vand. Da vi havde siddet og snakket lidt, knytter ejeren pludselig hænderne og truer ad mig og siger: „Christiania får aldrig en øre af mig.“

Det er sagt, at Christiania skal være et alternativt samfund, hvor vi skal være venlige imod hinanden, og jeg kan også sige, at jeg er blevet mødt med megen venlighed derude, når jeg er gået rundt, men det er ikke alle, der føler sig vel tilpas derude. Forleden mødte jeg en 30-årig mand, der gik og ryddede op; han sagde til mig: „Hvis du tror, at der er bedre her end udenfor, så tror du fejl. Der er lige så koldt og lige så megen mangel på kontakt som alle andre steder.“ Man ser også efterhånden mere og mere, at